

τὴν τράπεζαν καὶ τὴν καρπέταν. Πρέπει νὰ κάθησαι ήσυχη καὶ νὰ ήσαι προσεκτική — ἄλλως

— Μάλιστα, — εἶπεν ἡ Χαῖδη, — σὲ ἐννοῶ — καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ κάμω πλέον τὸ κακόν,

· Ο Σεβαστιανὸς καὶ ἡ Τενέττη, ἥλθον τόρα νὰ τακτοποιήσωσι τὰ πράγματα καὶ νὰ καθαθῶ τιμωρήσατ. Μὲ καταλαμβάνεις;»

ρίσωσι τὴν καρπέταν, δίθεν ὁ διδάσκαλος ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ κάμη μάθημα τὴν ἡμέραν ἔκεινην.

(άκολουθεῖ.)

ΤΙΓΡΙΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ Ο ΣΤΕΦΙΓΚΤΗΡ.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΟΙΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ.

—

· Ή ἐπιρροή, τὴν ὅποιαν ἔξασκει ὁ κοινὸς κίνδυνος εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῷα εἰς θανάτιμον εύρισκόμενα ἔχθραν πρὸς ἄλληλα εἰναι θαυμαστὴ — χρῖτοι καὶ λύκοι, λέοντες καὶ πρόβατα, ἀνθρώποι καὶ ἄρκτοι συχνάκις ἀπειληθέντες ὑπὸ πυρὸς ἢ ὑδάτος συνέζησαν διαρκοῦντος τοῦ κινδύνου εἰς ἐντελῆ ἀρμονίαν.

· Οταν πρό τινων ἐτῶν συνέβη ἡ μεγάλη ἐκείνη πυρκαϊά εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἡ ὅποια ἀπετέφωσε μέγια μέρος τῆς χώρας, ὑπερπηδήσασα εἰς τινὰ μέρη καὶ ποταμούς, ἡνάγκασε τὰ ποικίλα ζῷα τὰ ζῶντα εἰς τὰ ἔκτεταμένα δάση καὶ πεδιάδας νὰ τρέχωσι παρὰ τὰ πλάγια ἀλλήλων ἐν δύμοις, καὶ λησμονοῦντα τὰς φυσικὰς δρμάς των καὶ ἀκόμη τὴν πεῖναν καὶ δίψαν των, ἐν μόνον ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐπιδιώκουν, πῶς νὰ σωθῶσι ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ — τοῦ πυρὸς.

· Αλλοτε πάλιν ἡ πλημμύρα ἡνάγκασε ζῷα ἔχθρικῶς πρὸς ἄλληλα διακείμενα νὰ καταφύγουν πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ νὰ μείνουν ἐκεῖ μέχρις οὐ παρῆλθεν ἡ δρμὴ τῶν ὑδάτων, ἀν καὶ ἡσαν πολὺ στενοχωρημένα.

· Εἰς μίαν τοιαύτην πλημμύραν, ἐνῷ φαρᾶς τις ἦτο εἰς τὸ πλοιάριόν του, αἴφνης ἐπήδησαν ἐντὸς

αὐτοῦ μία ἄρκτος, εἰς λύκος καὶ εἰς λέων, καὶ ἔμεινον ἡσυχα, ἔως οὐ παρῆλθεν ἡ πλημμύρα πρὸς μέγιστον φόβον τοῦ ἀνθρώπου, ἄλλα πάλιν ἀνεχώρησαν χωρὶς οὔτε τὸ ἐν τὸ ἄλλο νὰ βλάψουν, οὔτε τὸν ἀνθρωπὸν!

· Η παροῦσα εἰκὼν παριστᾷ μίαν τίγριν καὶ ἔναν ὄφιν, ὅστις ἔγεικα τῆς ἔξεως τοῦ νὰ σεριπτίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ζῶου, κατὰ τοῦ ὅποιου ἐπιπτεῖ, μὲ τὸ ὅδιον του σῶμα καὶ νὰ συσφίγγῃ τόσον δυνατά, μεταχειριζόμενος ὡς βοηθητικὸν μέσον καὶ κανέν δένδρον, ὥστε νὰ συντρίβῃ τὰ ὄστα του καὶ ἔπειτα νὰ τὸ καταπίνῃ δλόκληρον, ὀνομάσθη Βόας Συσφίγκτηρ. Τον ὄφιν τοῦτον τρέμουν δλα τὰ ζῷα καὶ τὰ θηρία τόσον τρομερὸς καὶ ἀκαταμάχητος εἰναι! Καὶ ὅμως βλέπομεν τὰ ζῷα ταῦτα καθήμενα ἡσύχως ἐπὶ ἐνὸς ξύλου, διότι ἐπαπειλοῦνται ὑπὸ πλημμύρας ὑδάτων.

· Οχι μόνον δὲ ἀπὸ τὰ ζῷα, ἄλλα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁ κοινὸς κίνδυνος ὅχι μόνον ἀφαιρεῖ πρὸς καιρὸν τὴν ἔχθραν, ἄλλα καὶ τοὺς ἐγόνει εἰς ἐν πρὸς ἀμοιβαῖσιν ὑπεράσπισιν, ὅταν δὲ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος ἀναλαμβάνουν πάλιν τὴν προτέραν αὐτῶν ἔχθραν!

· Η Ἄγια Γραφὴ ὅμως λέγει δτι θὰ ἔλθῃ ἐποχή, κατὰ τὴν ὅποιαν διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Εὐαγγελίου, ὅχι μόνον αἱ μάχαι καὶ αἱ ἔριδες καὶ οἱ

πόλεμοι μεταξύ τῶν ἀνθρώπων θὰ πάσσουν, ἀλλὰ καὶ μεταξύ τῶν θηρίων τῆς γῆς θὰ ἐπέλθῃ συμφιλίωσις καὶ εἰρήνη. "Ἄς προσευχώμεθα πάντες,

μικροί καὶ μεγάλοι, νὰ ἔλθῃ ταχέως ἡ ἐποχὴ αὕτη, κατὰ τὴν ὥποιαν θέλει βασιλεύει καθ' ὅλην τὴν γῆν διηγεκτής εἰρήνη καὶ χαρά.

◆◆◆

Κωνσταντῖνος
ὁ ἐπονομασθεὶς
Μέγας ἡτούσιος
Κωνσταντίνου
τοῦ Χλωροῦ, ὁσ-
τις συνῆρχε μετὰ
τοῦ Μαξιμίνου
εἰς τὸ Δυτικὸν
Ρωμαϊκὸν Κρά-
τος, ἐγεννήθη δὲ
τὸ 274 π. Χ.

Μετὰ τὸν θά-
νατον τοῦ πα-
τρός του ἔλαβε
τὴν θέσιν αὐτοῦ
καὶ κατὰ μικρὸν
διὰ τῆς στρατη-
γικῆς αὐτοῦ ἱκα-
νότητος, ἀνδρεί-
ας καὶ φρονή-
σεως κατέστη ὁ
μόνος κύριος τοῦ
ἀπεράντου Ρω-
μαϊκοῦ Κράτους.

Τὸ 324 ἐνηγ-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ.

Πρὸς ἑκτενεστέραν περιγραφὴν τῆς ζωῆς, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν πράξεων τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου παραπέμπομεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας ἢ κάλλιον τοὺς γονεῖς αὐτῶν εἰς τὴν ιστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, τὴν συγγραφεῖσαν μὲν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς ιστορίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, κ. Κ. Παπαρρηγοπούλου, φιλοκάλως δὲ ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἥδη κατέχοντος τὴν πρώτην θέσιν μεταξύ τῶν τυπογράφων μας, κ. Α. Κωνσταντινίδου ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ ὄποιού ἐξεδόθη ἥδη καὶ ὁ τρίτος τόμος τῆς ιστορίας ταύτης. Τοὺς τρεῖς τούτους τόμους συνοδεύει "Ἄτλας μετὰ χρωματισμένου καὶ περιχρύσου ἔξωφύλλου περιλαμβάνων ὥραίους ἐγχρώμους γεωγραφικούς πίνακας τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνισμοῦ μετὰ τῶν παρα-

κειμένων Σλαυικῶν, Ρουμουνικῶν καὶ Ἀλβανικῶν χωρῶν, ἔτι δὲ πίνακας τῶν Μαχῶν τῶν Πλαταιῶν, Σαλαμῖνος, τοῦ Γρανικοῦ, τῆς Μακυνιείας, τῆς ἐν Ίσσῳ καὶ τῶν Γαυγαμῆλων, ἔτι δὲ 4 φωτοτυπικάς εἰκόνας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ναοῦ τῆς Ἅγιας Σοφίας, τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς καὶ τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ Β'. "Ολα ταῦτα δίδονται δωρεάν εἰς τοὺς ἀγροφόρους τοὺς τρεῖς ἐκδόθεντας ἥδη τόμους. Τὸ πολύτιμον τοῦτο σύγγραμμα πρέπει νὰ ἴναι εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν πρὸς ἀνάγνωσιν. Εἴναι δὲ τόσον εὐληπτόν καὶ καλῶς συγγεγραμμένον, ὃστε πάντες δύνανται νὰ τὸ ἐννοοῦν καὶ ὡφελῶνται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ.

Τὴν ιστορίαν ταύτην συνιστῶμεν εἰς πάσας τὰς οἰκογένειας, ἐλπίζοντες, διτὶ ὁ φιλόκαλος ἐκδότης κ. Α. Κωνσταντινίδης θέλει οὕτω φιλοτιμηθῆ νὰ ἐκδόσῃ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐθνωφελῆ συγγράμματα.

καλίσθη τὸν Χρι-
στιανισμὸν, ἀλλὰ
δὲν ἐβαπτίσθη εἰ-
μὴ ὀλίγον πρὸ
τοῦ θανάτου του,
μετέθεσε δὲ τὴν
πρωτεύουσαν τοῦ
Κράτους του ἀ-
πὸ τῆς Φώμης
εἰς τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν. Ο
Μέγας Κωνσταν-
τῖνος ἡτούσιος
καλέσας τὴν πρώ-
την Οἰκουμενι-
κὴν Σύνοδον ἐν
Νικαίᾳ τῆς Βι-
θυνίας τὸ 325.
ἀπέθανε δὲ τὸ
337 ἐν Κων-
σταντινούπολει.